

Overweging zondag 18 september 2016

Jaar C, 25^e zondag door het jaar, “Wie eerlijk is in het kleinste”, Vredeszondag

Lezingen: Amos 8,4-7 – Psalm 113 – 1 Tim.2,1-8 – Luc. 16,1-13 of 16,10-13

Gisteren is de Vredesweek begonnen! Elk jaar vieren we de vrede en dit jaar is dat alweer voor de 50e keer. Omdat vrede vieren en voor vrede bidden, aan vrede denken en voor vrede werken zo belangrijk blijft, wordt het niet zomaar één dag gevierd, maar een hele week. Ieder jaar blijft het nodig om daar bewust mee bezig te zijn.

Vijftig jaar geleden, in 1966, was de Vietnamoorlog in volle gang en nu is er een burgeroorlog in Syrië, waarbij vele onschuldige mensen sterven of hun huizen moeten ontvluchten. In de periode daartussen zijn er vele andere brandhaarden geweest in de wereld. Over de hele wereld zijn ruim 60 miljoen mensen op de vlucht voor geweld! Kortom, vrede is ver te zoeken op het wereldtoneel.

Gelukkig hebben wij het in Nederland goed. Maar dat mag niet betekenen dat we dan maar achterover moeten leunen en niets hoeven te doen. Want misschien zijn we niet in fysieke oorlog, maar: leven we wel in vrede met elkaar en met onszelf?

Het thema van dit jaar is: **Vrede verbindt**

- We willen graag met rust gelaten worden, maar vaak is rust ver te zoeken: in oorlogsgebieden is er geen rust, en in vluchtelingenkampen of asielzoekerscentra evenmin.
  - **En:** is het zo rustig in ons eigen huis, in onze eigen buurt, op onze eigen school, in onze eigen klas, in ons eigen hart? **Zien we om naar elkaar?**
- We willen graag onszelf kunnen zijn, maar vaak mogen anderen niet zichzelf zijn: asielzoekers zijn soms niet welkom, mensen mogen geen homo zijn, geen andere huidskleur hebben, geen vreemde kleren dragen of hun eigen taal niet spreken. Mogen anderen anders zijn dan wijzelf?
  - **En:** mogen **wij** ook onszelf zijn – thuis, op school, in de buurt, bij onze vrienden, in ons eigen hart? Accepteren wij de ander, accepteren wij onszelf? Zijn we hard of zacht voor elkaar? En hoe gaan we om met onszelf? **Worden we bewogen?**
- We willen graag doen waar we zelf voor kiezen, maar vaak hebben we niets te kiezen. Kiezen vluchtelingen voor oorlog? Kiezen mensen ervoor hun werk te verliezen? Kiezen mensen ervoor hun dierbaren kwijt te raken? Kiezen mensen voor ongeluk of ziekte? Willen we die mensen helpen?
  - **En:** laten we onszelf helpen? Durven we iemand die gewoon pech heeft in de ogen te kijken en een hand uit te steken, of kijken we de andere kant op? En: durven we zelf om hulp te vragen? **Durven we in beweging te komen?**

Zien, bewogen worden, in beweging komen. Dat is een daad van barmhartigheid. Zijn we bereid de ander gewoon als mens te ontmoeten? Willen we elkaar ook echt leren kennen? En als we dat niet willen, kunnen we de ander dan gewoon in vrede laten leven, zonder oordeel en zonder verwijt?

Vrede verbindt als we samen kunnen leven. Vrede verbindt als we elkaar ruimte gunnen en elkaar gewoon leuk of interessant vinden. Vrede verbindt als we elkaar vragen durven stellen, in plaats van meteen een mening te hebben of elkaar te veroordelen. Maar daarvoor moeten we ook naar onszelf kijken.

Vrede is empathie

Kun je je verplaatsen in iemands situatie en begrijpen wat iemand nodig heeft, omdat het jezelf ook allemaal kan overkomen? Wat jij nodig zou kunnen hebben in zo'n situatie, kun je dat ook een ander gunnen?

Als je eens ruzie hebt, kijk je dan ook naar het aandeel van jezelf? Wil je wel vrede? Kies je voor vrede? Of blijf je liever boos? Vrede is: niet altijd meteen wijzen naar de ander. **Want als je met een vinger wijst, wijzen er drie vingers naar jezelf!** Vrede is: je afvragen wat jou zo boos maakt, zonder de schuld meteen bij een ander te zoeken. Vrede is: proberen de ander te begrijpen. Vrede is: niet altijd boos blijven.

Vrede is kiezen

Vrede is: zien, bewogen worden en in beweging komen. En het begint altijd bij jezelf. Waar kies je voor? Kijk je de andere kant op? Kan het je nog iets schelen? Blijf je waar je bent? Of bekommer je je om de ander? Doe je iets?

Dat lijkt wel een beetje op de verhalen van vandaag. In het eerste verhaal is de vraag of je liever voor geld werkt en alleen daarmee bezig bent, of dat je ook tijd wilt besteden aan andere dingen, die minstens zo belangrijk zijn. Behalve alleen aan geld verdienen denken, kun je ook tijd nemen. Tijd voor je familie, vrienden, voor jezelf, tijd voor God. Rust heb je nodig om te bezinnen. Even niets hoeven, genieten van de kleine dingen, van dingen die niet met geld te koop zijn. Van een knuffel, van de zon, van je vrienden, van je huisdier, van muziek en van de spulletjes die je al hebt. Tijd om dankbaar te zijn. Tijd om tevreden te zijn. Vrede is: te**vrede** zijn.

In het tweede verhaal hoor je dat je niet twee heren kunt dienen. Je kunt niet God dienen en geld. Jezus heeft er niets op tegen dat je geld verdient en er leuke dingen mee doet. Maar je moet er wel van kunnen delen. Het geld zelf moet geen doel zijn, geen afgod worden. Dat betekent: pot het niet op en geef het niet alleen aan jezelf uit; je moet geld niet het belangrijkste vinden in je leven.

Behalve lekker naar de film gaan, kun je ook wat geld in de collectebus stoppen, en als er iemand ziek is, dan kun je ook een bosje bloemen voor hem kopen. Doe dus altijd óók goed

met alles wat je hebt, want je weet niet hoe lang je geluk duurt. Vrede kan zomaar voorbij zijn, en dan is het fijn als er iemand anders is die dan voor jou zorgt!

Maak ook van je hart geen bastion en houd je geluk niet alleen voor jezelf. Alle liefde die je hebt, heb je zomaar van God gekregen. Als God er voor iedereen is, deel Zijn liefde dan ook ruimhartig. Er is genoeg!

Er wordt wel eens gezegd: delen is het nieuwe vermenigvuldigen. Geluk en vrede vermenigvuldigt zich als je het deelt. Als je je liefde deelt, roept dat liefde op. Want iedereen weet en voelt wat liefde is. Daar voel je je goed bij, en wie wil dat nou niet? Geef dus aandacht aan elkaar, aan iedereen die het nodig heeft. Kijk goed en wees eerlijk, naar jezelf en de ander. Vrede verbindt en vermenigvuldigt zich als we delen: niet alleen geld, maar vooral ons hart!

Amen